

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 2741
Tarih: 05-09-2016

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifimiz ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Meral DANIŞ BEŞTAŞ

Adana Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon				
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	07 Ekim 2016		E.No: 2/1380	
Ysm.Uzm.	Bak.Yrd.	Başkan	Gn Sek.Yrd.	Gen.Sek.
17	R.	R.T.	R.T.	#
TBMM BAŞKANI	On			

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
06 Eylül 2016
Numara:

TBMM GENEL YERNEK
05 Eylül 2016
No: 75028

GENEL GEREKÇE

Son yıllarda siyasi iradenin de söylem ve eylemleri ile galeyana gelen halk kitlelerinin şiddet eylemlerini desteklemesi toplumda linç kültürünün benimsenmesine ve toplumsal şiddet olaylarının artmasına neden olmuştur. Başka bir ifadeyle linç, Türkiye'de şiddetin kurumsallaşması ile ortaya çıkmıştır. Oysa linç girişimine karışan her bireyin hukuk önünde, hukuki yollarla hesap vermesi gerekir. Aksi halde; kişilerin hukuka başvurmaksızın kendi adaletlerini yaratma güdüsü yaygın bir hal alır ve bu da kamu düzeninin bozulmasına yol açar ve hukuk devletine de zarar verir. Bu nedenle, linç girişimlerini haklı gösterir, destekler hatta teşvik eder görünen kişilerin mutlaka soruşturmaya tabii tutulması da gerekir.

Az evvel de ifade ettiğim üzere siyasi iradenin yaklaşımı da linç eylemlerini artırmış ve halk kitleleri linç ederek öldürme eylemlerinin "haklılığına" dahi inanmış durumdadır. Geçtiğimiz yıl gerçekleşen 7 Haziran Genel Seçimleri öncesi partimiz bir çok il ve ilçede linçe maruz kalmış, birçok yerde parti binalarımız yakılmış, taşlanmış, parti çalışanları ile milletvekili adayları darp edilmiş, hakarete maruz kalmıştır. Yine Kürt işçiler batı illerinde halkın şiddet içeren eylemlerine maruz kalmış, yaralanmış, göçe zorlanmıştır. Kürt vatandaşlara ait işyerlerinin yakılması gibi olaylar sıklıkla yaşanmış, bu şiddet eylemlerini gerçekleştiren vatandaşlar yaşananların haklı tepkiler olduğunu ifade etmişlerdir. Vatandaşların 155 hattını arayarak komşusunun Kürtçe konuştuğunu ihbar eder hale gelmiş, Kürtçe şarkı söyleyen vatandaş fiziksel şiddetin odağı olabilmektedir. Bilinen bir örnek de şu şekilde gerçekleşmiştir: 7 Mayıs 2010'da, bir siyasi partinin Deniz Gezmiş'in resmi olan bir afişi asma izni almak için kaymakamlığa başvurması üzerine kaymakamlık "*Yapacağınız bu olay suç ve suçluyu övme olacaktır... Yayar ve asarsanız linç edirsiniz, ben bile sizi kurtaramam.*" şeklinde cevap vermiştir. Bir diğer bilinen örnek de 2006 yılında öğrenciler tarafından gerçekleştirilen protesto gösterisi üzerine öğrencilerin linç edilmek istenmesinin, dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah tarafından "Gerekli ve güzel bir tepki" olarak ifade edilmiş olmasıdır. Kuşkusuz siyasi irade ve onu temsil eden kurumların linç kapsamında gerçekleşen şiddet eylemlerini güzellemeleri bu tür eylemlerin yaygınlaşmasına yol açacaktır.

Elbette giderek artan ve toplumda gerilime yol açan bu eylemler toplumsal kırılmayı derinleştirmektedir. Esasında bu tür şiddet eylemleri kamu düzenini bozmakta, toplumsal olayların şiddetinin dozunu giderek artırmaktadır. Kamu düzeninin bozulmasına yol açan ve hatta ülke halkları arasında derin uçurumlar yaratan bu eylemlerin bir ceza yaptırımına bağlanması elzemdir. Gelişmiş ülkelerde linç ayrı bir suç olarak düzenlenirken, Türkiye’de ise mahkemelerde linç kapsamındaki şiddet eylemleri müessir fiil olarak ya da ölüm var ise cinayet olarak değerlendirilmektedir. Kuşkusuz bu bakış açısı ve sadece gerçekleşen eylem bazında cezalandırma yöntemi tehlikelidir. Linç suçunda suçun oluşumuna ilişkin saikin ortaya çıkarılması gerekmektedir. Ancak bu şekilde toplumsal barış sağlanabilir ve hukuk devletinden söz edilebilir.

Dikkate değer bir diğer nokta da; linç kapsamındaki şiddet eylemlerinin kanunlar tarafından suç olarak tanınmadığında devletin, linçin meşruiyetini tanıdığını varsaymak durumunda kalınmasıdır. Bu durumda şüphesiz devletin şiddet kullanma ve cezalandırma yetkisini kişilere devrettiğini varsayabiliriz. Burada ortaya çıkan netice ise modern devletin kendini reddetmesi ya da modern hukuk devleti ilkesinden vazgeçilmesi noktasında tezahür etmektedir. Yani kişilerin kendince benimsemediği başka bir durumu kendi yöntemleri ile cezalandırması olan linç eylemi hukuk kurallarının da tanınmaması anlamına gelmektedir.

Buradan hareketle şunu da ifade etmek gerekir ki; ceza mevzuatı ihkak-ı hakkı yani bir grubun başka bir grubu kendi saiklerine göre cezalandırma yöntemlerini suç olarak kabul etmektedir. Bütün hukuk sistemleri hakkın yetkili makamlara başvurulmaksızın doğrudan doğruya alınmasını suç saymış olup; bu bahisle bir grup insanın kendi siyasal, felsefi, etnik, cinsel veya dinsel saiklerine göre bir kişi veya grubu cezalandırmaya kalkması da bir suç tanımına kavuşmalıdır.

Linç eylemlerinin suç tanımına kavuşması bu yolla meydana gelen cinayetlerin azalmasına ve caydırıcılığın sağlanmasına sunacağı katkı açısından da önemli olacaktır kuşkusuz. Nitekim geçtiğimiz hafta sadece Diyarbakırlı olduğu için yakılarak öldürülen Mehmet Aytaç vakiası toplumda derin bir kaygı yaratmıştır. 3. Havalimanı inşaatında çalışan 36 yaşındaki evli ve iki çocuk babası **Mehmet Aytaç**’ın oda arkadaşı tarafından yakılarak öldürüldüğü kamuoyuna yansımış olup, olay; Mehmet Aytaç’a yönelik muameleler ile birlikte ele alındığında ırkçı bir saldırı niteliğindedir.

Nitekim olay öncesinde Mehmet Aytaç yakınlarına bizzat , “Yeni şantiyede rahat edemiyorum. Benim doğulu olmamı hazmedemiyorlar, dışlıyorlar. Burada rahat değilim” demiştir. Ardından da odada uyuduğu sırada kapı üzerine kilitlemiş ve 6 litre benzin ile yakılmıştır. Bu ve benzeri olayların linç suçu kapsamında ele alınması bu tür olayların yaygınlaşmasına engel olması açısından da önem arz etmektedir.

Bir hukuk devletinde bir grubun kendi kendine hukuk yaratması ve bunu kişi ya da kişilere zarar vererek uygulamaya kalkması; adalet mekanizmasının çöküşüne neden olmaktadır. Bunun önlenmesi ve kamu düzeninin sağlanması amacıyla “linç” ceza mevzuatında tanımlanmalıdır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE – 1) Türk Ceza Kanunu'nda ayrıca "linç" suçu düzenlenmiş değildir. Çoğu kez linç eylemleri İnsanlığa Karşı Suçlar kapsamında 77 inci maddeye göre değerlendirilmektedir. Ancak linç eylemi, içerdiği bir çok kriter nedeniyle insanlığa karşı suçlardan ayrılmaktadır. Şöyle ki, linç eylemi sistematik biçimde değil galeyana gelmiş halk kitlelerinin aniden gelişen tepkisel eylemleridir. Son yıllarda Türkiye'de farklılıklara olan tahammülün azalmasını müteakip linç girişimleri hız kazanmış, bu tür eylemler siyasi irade tarafından "halkın haklı refleksi" olarak tanımlanarak meşru kılınmaya başlamıştır. Oysa kişilerin sadece ırkı ya da dini inancı nedeniyle şiddete maruz kalmasının hiçbir meşru tarafı yoktur. Nitekim birçok yurttaş sırf Kürt, Alevi olduğu ya da benzeri farklılıkları nedeniyle galeyana gelmiş kitlelerin şiddet eylemlerine maruz kalmış, fiziki ve ruhsal zararlara uğramışlardır. Bu eylemlerin hiçbir kabul edilebilir tarafı bulunmamaktadır. Ancak linç suçu kanunda tanımını bulmadığı müddetçe halk kitlelerinin kendilerince belirledikleri sebeplerle başka kişi ya da kişileri cezalandırma saikiyle hareket etmeleri ve bu yönde kişilerin yaşam hakkı başta olmak üzere vücut bütünlüklerine, mallarına zarar verme biçiminde seyreden eylemleri meşruiyet kazanacaktır. Bu bahisle Türk Ceza Kanununda müstakil bir düzenleme olarak linç suçu tanımlanmalı ve linç suçu kapsamında eylemler gerçekleştirenlerin cezalandırılması sağlanmalıdır.

Yine madde metninde "ani iştirak" ve "tasarlanmış iştirak" tanımlarına yer verilmiş olup, ani iştirak ile kast edilen herhangi bir ortamda kalabalık yığınların bir anda belli bir amaç için birleşmeleri ve şiddet eylemlerini gerçekleştirmeleridir. Tasarlanmış iştirak ise yığınların çoğu kez sosyal medya yahut çeşitli çağrı araçları ile bir araya gelerek şiddet eylemlerini gerçekleştirmeleridir. Linç kapsamındaki şiddet eylemlerini insanlığa karşı suçlardan ayıran bir diğer unsur da sistematik biçimde gerçekleşmemesi, aniden gelişmesidir. Yine organize suçlardan ayrılan husus ise yığınların bir araya gelip bir organizasyon dahilinde değil ani tepkiler ile çoğu kez tesadüfen bir araya gelmiş olmalarıdır. Linç suçunda şiddet eylemleri cezanın konusu olurken kişilerin siyasi görüş, etnik kimlik, dini inanç, cinsiyet, cinsel yönelim, cinsiyet kimliği, felsefi görüş ve benzeri durumlarına yönelik söylem ve hedef gösterme eylemleri nefret suçlarının konusu olup linç suçu şiddet eylemlerini kapsamaktadır.

MADDE – 2) Yürürlük maddesidir.

MADDE – 3) Yürütme maddesidir.

**5237 SAYILI TÜRK CEZA YASASI'NDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE – 1) 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Yasası'nın “İnsanlığa Karşı Suçlar” kapsamında yer almak ve 77 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 77/A maddesi eklenmiştir.

“Linç

MADDE -77/A) (1) *Bir kitlenin ortak bir amaç dâhilinde; siyasi görüş, etnik kimlik, dini inanç, cinsiyet, cinsel yönelim, cinsiyet kimliği, felsefi görüş ve benzeri saiklerle sistematik olmayan, birdenbire ortaya çıkan ve bir kişi veya bir topluluğa yönelik olarak gelişen kamu adına hukuksuz şiddet kullanması veya kullanmakla tehdit etmesi, linç suçunu oluşturur. Kamu adına hukuksuz şiddet kullanma eylemi; maddi ve manevi zararlara yol açacak biçimde, yaşam hakkına ve vücut bütünlüğüne saldırı, cana veya mala zarar verme, kişi ya da kişileri yaşadığı bölgeden göçe zorlama ve kişilerin yaşama alanına tecavüzü kapsar.*

(2) Suç birden fazla kişi tarafından işlenebilen bir suç olup failleri birden fazladır. Buna göre linç fiilinin ani iştirak halinde işlenmesi halinde, ölüm söz konusu değilse failler hakkında on yıldan az olmamak üzere ağırlaştırılmış hapis cezasına hükmolunur. Linç fiilinin işlendiği sırada ortaya çıkan diğer suçlardan dolayı her fail genel hükümlere göre ayrıca cezalandırılır.

(3) Tasarlanmış iştirak hallerinde ise verilecek ceza 1/3 nispetinde artırılır.

(4) Linç sonucunda ölüm meydana gelmişse, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına hükmolunur.

(5) Bu suçtan dolayı zamanaşımı işlemez. ”

MADDE – 2) Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE – 3) Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.